

Översättning.

Rekommendation (nr 48) angående åtgärder till främjande av sjömännens välfärd i hamnarna.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens, vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 oktober 1936 till sitt tjugoförsta sammanträde,

och beslutit antaga vissa förslag angående åtgärder till främjande av sjömännens välfärd i hamnarna, vilken fråga utgör tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugofjärde dagen i oktober år ettusen niohundra trettiosex efterföljande rekommendation, som skall benämnas »Rekommendationen angående sjömännens välfärd i hamnarna, 1936»:

Med hänsyn till att sjömännen redan på grund av sitt yrke ofta under långa tider äro berövade familjelivets förmåner och att de i hamnarna, synnerligast i utlandet, kunna utsättas för särskilda faror och svårigheter samt att de icke alltid kunna draga nytta av anordningar, som för arbetarna i allmänhet äro vidtagna beträffande fritidens utnyttjande eller till främjande av välbefinnande och hälsa;

med hänsyn till att vissa regeringar och olika enskilda sammanslutningar framgångsrikt vidtagit åtgärder av skilda slag för att bereda sjömännen hjälp och skydd i hamnarna och att detta skydd bör utsträckas att tillgodokomma så många sjömän som möjligt; och

med hänsyn till att det, oaktat de skiljaktigheter som kunna råda beträffande nationella och lokala behov och sedvänjor, är angeläget att de viktigaste formerna av här äsyftade verksamhet utvecklas och samordnas nationellt och internationellt utan hänsyn till rasskillnad mellan sjömännen;

hemställer konferensen, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte, till främjande av såväl egna som främmande sjömäns välfärd i hamnarna, taga följande grundsatser och metoder under övervägande.

Del I. Allmän organisation.

1. I varje stor hamn bör upprättas en offentlig eller offentligt erkänd institution, som lämpligen kan innefatta representanter för redare, sjömän, nationella och lokala myndigheter samt för de förnämsta sammanslutningarna på området, och som skola hava till särskild uppgift:

a) att under samverkan i största möjliga utsträckning med intresserade myndigheter och organisationer, däribland sjöfartsstaternas konsulära myndigheter, insamla nyttiga upplysningar och förslag rörande förhållandena för sjömän, som uppehålla sig i hamnen;

b) att lämna vederbörande förvaltningsorgan, myndigheter och sammanslutningar råd beträffande vidtagande, anpassning och samordnande av åtgärder, som kunna vara ägnade att förbättra berörda förhållanden; och

c) att för dessa åtgärders genomförande i förekommande fall samarbeta med andra behöriga organ.

2. För att bereda internationella arbetsbyrå tillfälle att lämna upplysningar till sjöfartsstaternas regeringar och bistå dem att samordna sin verksamhet, bör varje sådan regering upprätthålla förbindelse med byrå och vart tredje år inkomma med upplysningar om de erfarenheter, som förvärvats under arbetet för främjande av sjömännens välfärd i hamnarna, samt om de framsteg som därutinnan gjorts.

Del II. Regleringsåtgärder.

3. Lagbestämmelser eller ordningsföreskrifter böra utfärdas till skyddande av sjömännen mot faror för vilka de kunna vara utsatta i vissa lokaler eller i själva dockorna. Dessa åtgärder böra innefatta:

- a) reglering av försäljningen av alkoholhaltiga drycker;
- b) förbud mot anställande å utskänkningsställen av unga personer, av manligt eller kvinnligt kön, under viss ålder;
- c) tillämpning av bestämmelserna i de internationella överenskommelserna om begränsning av försäljning och bruk av narkotica å alla sjömän utan hänsyn till nationalitet;
- d) förbud mot tillträde till dockor och hamnområden i allmänhet för icke önskvärda personer;
- e) avstängning av dockorna och anordnande av skydd utmed kanterna av lastbryggor och kajer samt andra farliga delar av dockorna medelst fasta eller flyttbara stängsel, där så lämpligen kan ske;
- f) tillräcklig belysning och, där så erfordras, vägvisare vid dockor och tillträdesleder till sådana.

4. För att säkerställa en noggrann tillämpning av ovan angivna åtgärder och öka deras effektivitet skola kontrollåtgärder vidtagas, innefattande:

- a) tillsyn över utskänkningsställen ävensom, där så befinnes erforderligt och praktiskt utförbart, över hotell, vårdshus, pensionat och andra liknande inrättningar, belägna i närheten av hamnen;
- b) tillsyn över besökande å fartyg, vilken lämpligen kan utövas av fartygsbefälhavaren och offentlig myndighet gemensamt och jämväl bör avse båtmän, som uppehålla förbindelse mellan fartyget och land, till förhindrande att alkoholhaltiga drycker eller narkotica obehörigen föras ombord eller att personer komma ombord i andra otillbörliga avsikter;
- c) upprätthållande inom hamnområdet av erforderlig polisstyrka, särskilt övad och utrustad för sin uppgift, och förpliktad att upprätthålla förbindelse med övriga kontrollorgan.

5. Till beredande av ökat skydd åt utländska sjömän böra åtgärder vidtagas för att underlätta:

- a) deras förbindelse med sina konsuler;
- b) effektivt samarbete mellan konsuler och lokala eller nationella myndigheter.

Del III. Hälsovård.

6. Direkt eller indirekt förledande till otukt i närheten av hamnarna och i trakter, där sjömän uppehålla sig, bör kraftigt motarbetas.

7. Lämpliga åtgärder böra vidtagas för att göra till hamnen anländande sjömän, oberoende av nationalitet, uppmärksammade på:

- a) faran av sjukdomar som hota dem, särskilt tuberkulos samt tropiska och veneriska sjukdomar, samt medlen för deras förebyggande;

b) nödvändigheten för sjuka personer att söka vård samt de möjligheter, som i sådant avseende stå dem till buds;

c) faran av vanemässigt användande av narkotica.

8. Behandlingen av sjuka sjömän bör underlättas genom lämpliga åtgärder, såsom

a) anordnande i största möjliga utsträckning, särskilt inom hamnområdet, av kostnadsfri och fortsatt behandling av könssjukdomar på sätt exempelvis anges i överenskommelsen angående lättnader för sjömän vid behandling av veneriska sjukdomar, undertecknad i Bryssel den 1 december år 1924;

b) obehindrat tillträde för sjömän till sjukhus och kliniker i hamnarna, oberoende av nationalitet eller trosbekännelse;

c) tillämpning i största möjliga utsträckning beträffande utländska sjömän av nationella skyddsanordningar mot tuberkulos;

d) vidtagande så vitt möjligt av anordningar, ägnade att komplettera den för sjömän tillgängliga sjukvården och att i fall av behov bereda dem fortsatt behandling.

Del IV. Bostäder och rekreation.

Åtgärder böra vidtagas, åtminstone i de stora hamnarna, för att materiellt och i andra avseenden hjälpa sjömän till rätta under deras vistelse därstädes; särskilt förordas följande åtgärder:

a) inrättande eller främjande av »sjömanshem» av tillfredsställande beskaffenhet samt erbjudande god kost och bra logis till måttliga pris;

b) inrättande eller främjande av »sjömansinstitut» — vilka kunna vara skilda från »sjömanshemmen» men böra så mycket som möjligt stå i förbindelse med dem — innehållande samlings- och rekreationslokaler (matsalar, rum för spel, bibliotek m. m.);

c) organiserande, såvitt möjligt i samverkan med sportklubbar ombord, av tillfällen till hälsosam rekreation, såsom sport, utflykter m. m.;

d) befordrande av allt, som är ägnat att främja sjömannens familjeliv.

Del V. Sparande och hemsändande av hyresmedel.

10. I syfte att hjälpa sjömännen att spara och hemsända besparingarna till sina familjer

a) bör det inrättas ett enkelt, snabbt och säkert verkande system, varigenom sjömännen, och särskilt de som befinna sig utomlands beredas tillfälle att med bistånd av konsulter, fartygsbefälhavare, redareombud eller tillförlitliga enskilda institutioner helt eller delvis deponera eller hemsända sina hyresmedel;

b) bör det inrättas ett system varigenom sjömän som så önska sättas i stånd att vid påmönstringen eller under resan föranstalta om regelbundna utbetalningar av hyresmedel till sina familjer; finnes redan sådant system, bör det bringas till mer allmän tillämpning.

Del VI. Upplysningar för sjömän.

11. Då framgången för flertalet av ovan förordade åtgärder till stor del är beroende av att sjömännen erhålla kännedom om dem, bör propaganda för spridande av sådan kännedom anordnas och bedrivs av offentliga myndigheter, organ, som angivas i del I av denna rekommendation, samt vederbörande sammanslutningar, allt med bistånd såvitt möjligt av befäl, läkare och sportklubbar ombord.

12. Sådan propaganda må innefatta:

a) utdelning i land och, med befälhavarens medgivande, även ombord av broschyrer, avfattade på lämpligaste språk och innehållande tydliga upplysningar rörande de förmåner, som stå sjömän till buds i den hamn, där fartyget befinner sig, och i de hamnar, vilka fartyget närmast kommer att anlöpa;

b) inrättande i de stora hamnarna, i anslutning till förhyrningskontor eller annorstädes, av lätt tillgängliga upplysningsbyråer, försedda med personal, som är i stånd att omedelbart lämna erforderliga upplysningar och råd;

c) införande av några mer betydelsefulla anvisningar rörande förutsättningarna för sjömännens fysiska välbefinnande och skydd i allmänhet, antingen i sjöfartsboken eller annan handling, som sjömannen vanligen bär på sig, eller ock i ett på väl synlig plats i besättningens bostäder uppsatt anslag;

d) ofta förekommande publicering av artiklar med upplysande eller uppfostrande innehåll i tidningar och tidskrifter av speciell eller allmän läggning, vilka läsas av sjöfolket ävensom anlitande av biograf för samma ändamål;

e) spridande av upplysningar angående avgifter för begagnande av lokala fortskaffningsmedel samt för tillträde till sevärdheter och underhållningsföretag.

13. Regeringar, myndigheter och organisationer, som hava att förvalta medel för främjande av sjömännens välfärd, uppmanas enträget att icke utslutande vårda sig om sjömän av viss nationalitet utan så ädelmodigt som möjligt handla i en anda av internationell samhörighet.

Översättning.

Förslag till konvention (nr 53) angående minimifordringar på yrkeskompetens hos befäl å handelsfartyg.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 6 oktober 1936 till sitt tjugoförsta sammanträde,

och beslutit att antaga vissa förslag angående uppställande av varje sjöfartsland av minimifordringar på yrkeskompetens hos befälhavare samt vakthavande fartygs- och maskinbefäl å handelsfartyg, vilken fråga utgör fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugofjärde dagen i oktober år ettusen niohundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »Konventionen angående kompetens hos fartygsbefäl, 1936»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å varje fartyg, som är registrerat i ett territorium, för vilket denna konvention gäller, och som nyttjas i sjöfart till havs, med undantag av:

a) krigsfartyg;